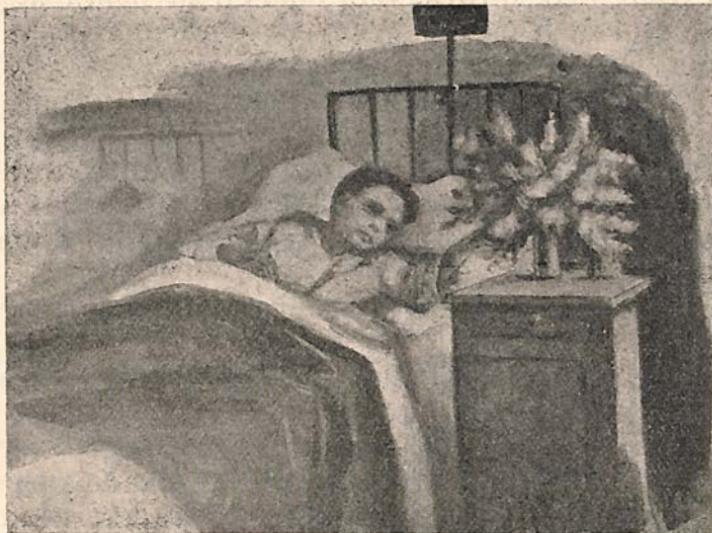

ни подаваха ястие, църове и ни чистеха легата. Два пъти прѣзъ деня дохоядаше болничниятъ лѣкарь, който ни прѣглеждаше много внимателно.

Въ началото лежахъ съ вързани очи и не ми се искаше да ямъ. Но това тежко врѣме мина, азъ почнахъ да усъщамъ гладъ и самъ

захванахъ да искамъ ястие отъ милосердитѣ. Ала тѣ ми даваха само едно млѣко и рѣдъкъ бульонъ съ нѣколко трохи бѣлъ хлѣбъ. Дълго врѣме лежахъ въ сѫщата стая и виждахъ всѣ едни и сѫщи хора и прѣдмети. Това ми омрѣзна и тѣрсихъ случай да погледна прѣзъ прозореца на улицата, за да се понарадвамъ на Божия свѣтъ; ала, за жалостъ, леглото ми бѣше далечъ отъ него. Само надвечеръ стаята ни се огрѣваше